

dog meget betydeligt. Hvis det ærede Medlem havde stillet Forslag om en saadan Tilskudslov, havde der været et fornuftigt Grundlag at forhandle paa, men at opstille, at man skal give Halvdelen af, hvad det vilde koste Staten, er ikke noget fornuftigt Grundlag, og derfor kan der ikke forhandles derom, selv om man nærer den allerstørste Interesse og Velvillie overfor Hjælp til de bestaaende private Skoler. De maa forstaa, at det ikke er Statens Mening paa nogen Maade at nedbryde disse Skoler. De otte Skoler, jeg nævnede før, hører jo alle sammen til de gode Skoler, som man ikke kunde ønske skulde gaa til Grunde.

Dernæst vender jeg mig til det af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag. Jeg har allerede fremsat nogle almindelige Bemærkninger om Titelen, den gør egentlig ikke Forslaget forskelligt fra det af Ministeriet stillede. Det ærede Medlem fra Vinderup brugte om Venstres Forslag bl. a. det Udtryk, at han troede nok, at hvis det kunde føres igennem, vilde vi have en virkelig forsvarlig Ordning baade for Forældre og Lærere; det ærede Medlem sagde videre, at hvis Venstres Forslag vedtoges, vilde ikke alene de nuværende private Skoler kunne vedblive at bestaa, men ogsaa nye kunne opstaa. Det sidste tror jeg er fuldstændig rigtigt, men det første anser jeg for aldeles galt, og jeg trøster mig til at kunne bevise det. Lad mig tage de enkelte Paragraffer for sig. I § 1 har Venstre foreslaaet, at der i København skulde oprettes to eksamensberettigede Skoler foruden den alt bestaaende; det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) mente, at der skulde være fire, efter Beregningerne i Ministeriet skal der være fem, saa den af Venstre foreslaaede Ordning kan ikke siges at være en virkelig forsvarlig Ordning for Forældre og Lærere i Stor-København i Sammenligning med det øvrige Land.

§ 2, der er den eneste Paragraf, som gaar udenfor det egentlig økonomiske og har undervisningsmæssig Betydning, foreslaar Oprettelse af en Skole, der alene er Gymnasieskole. Herom har jeg ofte, naar vi har drøftet Skolesager her i Rigsdagen, sagt, at man efter de paa Skolevæsenets Omraade mest indsigtfulde Mænds Skøn faar den bedste Undervisning, Opdragelse, Paavirkning og Karakterdannelse frem, naar man holder Eleverne sammen, holder Kammeraterne sammen og lader det blive de samme Lærere, der paavirker og uddanner Eleverne i hele Skoletiden. I alt

Fald er alle enige om, at med den nuværende Skoleordning med Treklases-Gymnasier lader det sig slet ikke gøre, maaske det bedre kunde gaa i Fireklases-Gymnasier.

I § 3 foreslaar Partiet Venstre pludselig Skolepengene sat op til det dobbelte af, hvad de tidligere har været, altsaa 28 Kr. om Maaneden for Gymnasieklasserne og 24 Kr. om Maaneden for Mellemskolen. Det er efter de Beregninger, der er foretagne — det vil jeg gerne bede lagt Mærke til — fuldt ud, hvad Undervisningen koster. Venstre har i sine indledende Bemærkninger i Betænkningen sagt, at det ikke kunde gaa med til en saadan Skala, som er foreslaaet i Lovforslaget, det kunde snarere gaa med til det gamle Skolepenge-system og en Forøgelse af Fripladsernes Antal og til, at Betalingen af den Grund altsaa sættes betydeligt højere op, for at det ikke skulde blive for kostbart for Statskassen. Venstre bruger disse Udtryk i Betænkningen „Børn af Forældre med en Skatteindtægt af ikke over 4,000 Kr. skal have fri Undervisning, hvad enten de er begavede eller ubegavede, flittige og flinke eller dovne og mere eller mindre umodne“. Dette kan Venstre ikke gaa med til. Men Børn af Forældre med over 4,000 Kr.s Indtægt, altsaa Børn af rige Forældre, maa for Venstre godt faa Lov til at gaa der, ikke sandt, hvad enten de er begavede eller ubegavede, flittige eller dovne og mere eller mindre umodne? (*Moltesen*: Naar de betaler for det!). Ja, naar de betaler for det. Jeg synes, det er en underlig pædagogisk Opfattelse, at det har ikke noget at sige for Skolen, om den har dovne og umodne Elever, naar de bare kan betale for sig. Hele denne Tankegang er ganske umulig i skolemæssig Henseende.

Dernæst følger i § 4 en Bestemmelse om, at Halvdelen af Elevtallet skal være Fripladser; men disse kan kun tildeles Børn af Forældre med under 5,000 Kr.s Indtægt. Hvis Halvdelen bliver Fripladser, kan man vel gaa ud fra, at alle Børn af Forældre med en Indtægt under 5,000 Kr. faar saadanne; det vil sikkert omtrent passe. Og dermed er Venstre inde paa det, som Lovforslaget gaar ud paa, at de Børn, hvis Forældre har under 4,000 Kr., skal have Friplads; man har blot sat Beløbet 1,000 Kr. højere op. Hvis Venstre havde foreslaaet dette for Provinsens Vedkommende og sagt: Javel, i Stor-København lader vi dem under 4,000 Kr. være fri, i Provinsen ønsker vi Grænsen sat ved 5,000 Kr., vilde jeg for mit